

Kristen tro sprids inte via evenemang

DEBATT

■ **Yngve Kalin**, ursprungligen från Växjö, är präst i Hyssa och ordförande i samarbetsorganet Kyrklig samling kring bibeln och bekännelsen. Under många år arbetade han som missionär i södra Afrika utsänd av Svenska kyrkans mission. Här ställer han sig kritisk till evenemanget Världens fest som pågår i Växjö just nu i Svenska kyrkans regi.

■ **Svenska kyrkans** medlemstal minskar snabbt. De senaste tio åren har mer än en halv miljon vuxna lämnat Svenska kyrkan. Genom sammanslagningar är antalet församlingar i dag 41 procent färre än för tio år sedan. Endast en procent av Sveriges befolkning deltar i söndagens gudstjänst i Svenska kyrkans sammanhang. Svenska kyrkans självbild som folkkyrka blir alltmer problematisk med vikande medlemstal och engagemang.

I hela Västerlandet är religionens återkomst ett faktum, som det skrivs förundrade artiklar och böcker om. Och det gäller även Sverige, där kulturliv och samhällsdebatt öppnat för frimodig kristen närvaro och mothugg till den! Men i allt väsentligt går detta kyrkan förbi.

I varje annan organisation skulle en haverikommission tillsättas och ansvar utkrävas av ledning och styrelser. Frågan vad har gått fel skulle ställas och åtgärder vidtas. Men ett verkligt krismedvetande saknas i Svenska kyrkan. I samhällsdebatten inordnar den sig i allt väsentlig grad i det som för dagen är det politiskt korrekta. Är det därför alltfler vänder kyrkan ryggen? Vad står kyrkan för? Vad vill den?

Man skulle kunna tro att kräftgången och det nyvaknade intresset för religion skulle innebära en självkritik och en vilja att gå tillbaka till sina källor och frimodigt hävda det som är det unika för kyrkan, att hon bär på ett budskap från Gud till varje människa. Nej, i stället läggs kraften på organisationsfrågor, olika utspel, projekt och kampanjer.

Den stora satsning som görs i Växjö i dagarna under namnet Världens fest skulle kunna beskrivas som ett utslag av detta fenomen. Genom att visa på det globala engagemanget söks legitimering för kyrkans existensberättigande. I informationskampanjer lyfts ofta arbetet inom diakonin, vid katastrofer, bland ungdomar fram trots att detta faktiskt bara är en begränsad del av kyrkans verksamhet. Men frågan måste ställas: Vad är kyrkans egentliga ärende som gör henne till något annat en kampanj- och välgörenhetsorganisation? Rädslan av att stöta sig med för många av kyrkan passiva medlemmar genom att tona ned det som kyrkans egentliga budskap och söka erkännande från människor blir i längden förödande.

Den enda vägen fram för en kyrka i kris är att återvända till sina källor och koncentrera sig på sin kärnverksamhet, att i ord och handling vittna om sin Herre och göra honom känd, trodd och bekänd och i andra viktiga frågor till exempel om global rättvisa samverka med andra aktörer. Genom att försöka vara allt för alla, blir den till slut ingenting för någon.

Det är därför som Kyrklig samlings teologiska råd under de senaste åren arbetat med en uppmaning till mission i Sverige. Det börjar med en realistisk självbild och att på nytt ta till sig Jesus befriande uppdrag genom att peka på honom och hur han kan förvandla våra liv. Det handlar om att flytta tillbaka fokus och söka bygga levande församlingar lokalt. När Kristusgemenskapen är levande drar den andra till sig visar erfarenheten från många håll. Då är kyrkan kyrka, i tillbedjan och lovsång, i bön om helig Ande, i en biblisk undervisning, i förkunnelsen av vem Jesus är och vad han gjort.

Kristen tro sprids från människa till människa inte genom evenemang och kampanjer.

Sverige är på nytt ett missionsland eftersom väldigt många människor lever utanför den kristna tron. Vi som är kristna kan inte slå oss till ro med detta. Nu är det dags för Svenska kyrkan att vakna upp och svara ja när Gud kallar oss till förnyad mission i vårt eget land!